

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 7Ek/814/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125261446
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Turzová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2025:6125261446.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Inkasáreň s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 35 777 974, práv. zast.: Mgr. Zuzana Bírová, advokátka so sídlom Americká 2, 831 02 Bratislava - Nové Mesto, IČO: 30 849 837, proti povinnému: A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. D. XXXX/XX E., XXX XX F., o vymoženie 557,84 EUR s príslušenstvom, o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Ek/814/2025 zo dňa 07. 07. 2025, takto

rozhodol:

I. Súd uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Ek/814/2025 zo dňa 07. 07. 2025 z r u š u je a vec v r a c i a vyššej súdnej úradníčke na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

II. Oprávnený n e m á nárok na náhradu trov konania o sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Ek/814/2025 zo dňa 07. 07. 2025.

o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Ek/814/2025 zo dňa 07. 07. 2025 vyššia súdna úradníčka návrh oprávneného na vykonanie exekúcie v zmysle ustanovenia § 53 ods. 3 písm. f) bod 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“) zamietla, keď dospela k záveru, že rozhodnutie predložené v tomto exekučnom konaní ako exekučný titul nespĺňa náležitosti vykonateľného rozhodnutia, pretože ho vydal orgán, ktorý nemal právomoc vo veci konať a rozhodovať. Vychádzajúc z podaného návrhu na vykonanie exekúcie a jeho príloh exekučný konštatovala, že oprávnený navrhuje vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozsudku vydaného v spotrebiteľskom spore, a to aj s prihliadnutím na § 52 ods. 3 v tom čase účinného Občianskeho zákonníka (dodávateľ je osoba, ktorá koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej alebo inej obchodnej činnosti, dlžník - povinný je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci svojej podnikateľskej, alebo obchodnej činnosti), oprávnený k tomuto doložil Zmluvu o pôžičke zo dňa 11.07.2019, č. 20963810011, v rozhodcovskom rozsudku sa konštatuje, že ide o dokument elektronicke podpísaný účastníkmi zmluvy. Poukázala na to, že dlžník bol v zmluve o pôžičke identifikovaný číslom: 5169715, zastúpený Spoločnosťou Peer2Peer, s.r.o. G. X, XXX XX F., IČO: 50 752 111 s uvedením: „na základe plnej moci“, pričom súd konštatuje, že dlžník nie je označený menom, priezviskom, dátumom narodenia a ani bydliskom. Po oboznámení sa s obsahom predmetného dokumentu - zmluvy o pôžičke, tak vyššia súdna úradníčka konštatovala, že obsahuje znenie spotrebiteľskej zmluvy. Vychádzala z § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia - podpisu tejto zmluvy; ustanovenie § 52 ods. 1 hovorí, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Vychádzajúc z európskej legislatívy, ako aj zásad a pojmových znakov, z ktorých pri definícii spotrebiteľskej zmluvy je nevyhnutné vychádzať, nemožno úpravu v Občianskom zákonníku považovať za taxatívnu. V širšom kontexte je nutné vychádzať aj z ustanovení osobitnej právnej úpravy zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, účinnom ku dňu uzavretia posudzovanej zmluvy, najmä z ustanovenia § 3 ods. 3 tohto zákona, v zmysle ktorého každý spotrebiteľ

má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách (uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 17CoE/175/2012-118 zo dňa 26. 10. 2012); aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzatvorené podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka. Vyššia súdna úradníčka posúdila právny vzťah na základe dokumentu - zmluvy o pôžičke ako vzťah spotrebiteľský, preto potom aplikoval na danú situáciu ustanovenia zaručujúce povinnému ako spotrebiteľovi ochranu jeho práv a pristúpila k posudzovaniu toho, či nie je daný niektorý z dôvodov pre zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie v zmysle § 53 ods. 3 písm. f) Exekučného poriadku. Ďalej poukázala na to, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu vydaného v spotrebiteľskom spore, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný riešiť otázku či sú kumulatívne splnené všetky podmienky ustanovené v § 53 ods. 3 písm. f) Exekučného poriadku, t.j. či rozhodcovský rozsudok vydal rozhodca zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory, či rozhodcovský rozsudok bol vydaný pred stálym rozhodcovským súdom, ktorý v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania mal povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory, ako aj to, či spotrebiteľská rozhodcovská zmluva a rozhodcovský rozsudok spĺňajú podmienky podľa osobitných predpisov, a či rozhodcovské rozhodnutie je vykonateľné. Ak súd dospeje k záveru, že nie je splnená čo i len jedna z vyššie uvedených podmienok, návrh oprávneného na vykonanie exekúcie zamietne. Táto preskúmvacia fáza exekučného súdu spočíva v tom, že v prípade, ak sa exekúcia má vykonať na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom spore, exekučný súd má zákonnú povinnosť preskúmať náležitosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy podľa osobitných predpisov, najmä podľa zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v prípade rozhodcovskej zmluvy uzatvorenej pred 01. 01. 2015 a neskôr podľa zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a či spotrebiteľský rozhodcovský rozsudok bol vydaný orgánom s právomocou na jeho vydanie. Je logické, že exekučný súd musí pri tomto zisťovaní posúdiť či spotrebiteľská rozhodcovská zmluva bola medzi zmluvnými stranami vôbec uzavretá, ako aj či bola uzavretá platne. Iba platná spotrebiteľská rozhodcovská zmluva môže totiž založiť právomoc stáleho rozhodcovského súdu na jej základe určitú vec prejednať a rozhodnúť; absolútna neplatnosť právneho úkonu má za následok, že právny úkon nebol nikdy uzavretý. Ak nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať stály rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Pri riešení otázky, či rozhodcovský rozsudok vydal stály rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor, nie je exekučný súd viazaný tým, ako túto otázku vyriešil rozhodcovský súd. Tiež konštatovala, že oprávnený nepreukázal, že investor je taká fyzická osoba, ktorá poskytla dlžníkovi finančné prostriedky ako fyzická osoba nepodnikateľ, ktorá nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti; pričom z vyššie uvedených pojmov Dlžníckej rámcovej zmluvy, investorom môže byť jednak fyzická osoba staršia ako 18 rokov, alebo právnická osoba. Oprávnený nepredložil nijakú plnú moc na zastupovanie anonymne onačeného Investora č. 1151222 (Veriteľ) v Zmluve o pôžičke č. 20963810011, za zástupcu je označená Spoločnosť Peer2Peer, s.r.o., Mostová 2, 811 02 Bratislava IČO: 50 752 111, zo záhlavia tejto zmluvy teda nie je možné vyvodiť, že veriteľ je fyzická osoba nepodnikateľ, ktorý nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Po vykonanom dokazovaní sa vyššia súdna úradníčka priklonila k zamietnutiu návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 3 písm. f) bod 1. Exekučného poriadku z dôvodu, že spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nespĺňa podmienky podľa osobitných predpisov, pričom sú dôvody na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie aj podľa § 53 ods. 3 písm. f) bod 4. Exekučného poriadku: rozhodcovské rozhodnutie nespĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu, alebo nie je vykonateľné.

2. Proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na vykonanie exekúcie podal oprávnený včas sťažnosť a žiadal, aby Okresný súd Banská Bystrica napadnuté uznesenie zrušil. V rámci sťažnosti namietal posúdenie uplatneného nároku ako nároku vyplývajúceho zo spotrebiteľskej zmluvy. Oprávnený nespochybňuje, že povinný uzavrel Zmluvu o pôžičke ako fyzická osoba nepodnikateľ. Čo sa týka právneho postavenia veriteľa zo Zmluvy o pôžičke, zo strany 5 rozhodcovského rozsudku jasne vyplýva nasledovný skutkový záver: Pôvodný veriteľ a žalovaný uzatvorili Zmluvu o pôžičke č. 20963810011 zo dňa 11. 09. 2019, ktorej predmetom bolo poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške a spôsobom dojednaným v tejto Zmluve. Súd skúmal Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 03. 02. 2021 z hľadiska identity zmluvných strán pričom zistil, že identita oboch zmluvných strán (veriteľa a dlžníka) je odkrytá a identifikačné číslo postupcu je zhodné s identifikačným číslom investora. Pôvodom zmluvného vzťahu je zmluva o pôžičke, kde je veriteľ aj dlžník fyzická osoba, vystupujúca s identifikačným číslom. Súd tieto skutočnosti považuje za preukázané. S týmto záverom rozhodcovského rozsudku sa exekučný súd žiadnym spôsobom argumentačne nevyrovnal a arbitrárne ustálil existenciu spotrebiteľskej zmluvy a spotrebiteľského sporu. Exekučný súd navyše nesprávne posúdil ekonomickú povahu právneho vzťahu a nepostrehol, že tu ide o

poskytovanie pôžičiek peer to peer spôsobom, t.j. od fyzickej osoby (investora) fyzickej osobe (dlžníkovi) za pričinenia elektronickej platformy (spoločnosti Peer2Peer, s.r.o.). Táto ekonomická transakcia bola už posudzovaná súdnou judikatúrou, ktorá dospela k záveru, že tu nejde o spotrebiteľský vzťah. Oprávnený si v súvislosti s podanou sťažnosťou uplatnil náhradu trov konania.

3. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

4. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

5. Podľa § 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

6. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

7. Podľa § 250 ods. 2 CSP, ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení, v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

8. V dôsledku podanej sťažnosti zo strany oprávneného súd prvej inštancie vec prejednal v medziach daných ustanoveniami §§ 239 a nasl. CSP, preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného je dôvodná, a preto napadnuté uznesenie zrušil.

9. Po preskúmaní obsahu exekučného spisu a napadnutého uznesenia sťažnostný súd dospel k záveru, že napadnuté uznesenie vyššej súdnej úradníčky vychádza z nesprávne zisteného skutkového stavu. Vyššia súdna úradníčka svoje rozhodnutie založila na skutočnosti, že nárok uplatnený k vymoženiu na podklade predloženého exekučného titulu – Rozhodcovský rozsudok sp. zn. 1675/OB/060224, zo dňa 27. 12. 2024, ktorý vydal Všeobecný rozhodcovský súd SR, ako stály rozhodcovský súd so sídlom Dunajská 8, 811 08 Bratislava - Staré Mesto, je nárokom vyplývajúcim zo spotrebiteľskej zmluvy. K uvedenému poukázala na to, že dlžník bol v zmluve o pôžičke identifikovaný číslom: 5169715, zastúpený Spoločnosťou Peer2Peer, s.r.o. G. X, XXX XX F., IČO: 50 752 111 s uvedením: „na základe plnej moci“, pričom konštatovala, že dlžník nie je označený menom, priezviskom, dátumom narodenia a ani bydliskom. Zároveň poukázala na to, že oprávnený nepreukázal, že investor je taká fyzická osoba, ktorá poskytla dlžníkovi finančné prostriedky ako fyzická osoba nepodnikateľ, ktorá nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti; pričom z vyššie uvedených pojmov Dlžníckej rámcovej zmluvy, investorom môže byť jednak fyzická osoba staršia ako 18 rokov, alebo právnická osoba. Oprávnený nepredložil nijakú plnú moc na zastupovanie anonymne označeného Investora č. 1151222 (Veriteľ) v Zmluve o pôžičke č. 20963810011, za zástupcu je označená Spoločnosť Peer2Peer, s.r.o., Mostová 2, 811 02 Bratislava IČO: 50 752 111, zo záhlavia tejto zmluvy teda nie je možné vyvodiť, že veriteľ je fyzická osoba nepodnikateľ, ktorý nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Tento záver však nemá oporu v predloženom exekučnom titule (jeho odôvodnení), z ktorého vyplýva, že rozhodcovský súd sa charakterom zmluvného vzťahu zaoberal a tento nevyhodnotil ako spotrebiteľský. Súčasne, v súvislosti s uplatneným nárokom oprávnený v rámci podanej sťažnosti poukázal na to, že sa jednalo o pôžičku medzi fyzickými osobami poskytnutú spôsobom „peer to peer“, t.j. od fyzickej osoby (investora) fyzickej osobe (dlžníkovi) prostredníctvom elektronickej platformy (spoločnosti Peer2Peer, s.r.o.) a tiež predložil Investorskú rámcovú zmluvu zo dňa 07. 02. 2018 uzatvorenú s fyzickou osobou. Za tohto stavu, vychádzajúc z listín predložených oprávneným, potom možno pochybnosti vyššej súdnej úradníčky o statuse účastníkov zmluvy o pôžičke považovať za rozptýlené a toho času (v štádiu pred vydaním poverenia) možno vychádzať zo záveru, že v danom prípade oprávnený uplatnil nárok, ktorý nepochádza zo spotrebiteľskej zmluvy, a preto vyššia súdna úradníčka nepostupovala správne, ak vo veci aplikovala právne normy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa. Práve v nadväznosti na nespotebiteľský charakter rozhodcovského rozsudku, ktorý je exekučným titulom, totiž sťažnostný súd dopĺňa, že je dlhodobo judikované, že exekučný súd nie je oprávnený skúmať právomoc rozhodcovského súdu (rozhodcu) na

vydanie rozhodcovského rozsudku v nesporebitelskej veci, čo potvrdzujú najmä posledné rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky v obdobných veciach, napr. sp. zn. II. ÚS 300/2018, sp. zn. II. ÚS 395/2019, sp. zn. IV. ÚS 22/2020, sp. zn. I. ÚS 265/2020, sp. zn. IV. ÚS 282/2020, sp. zn. II. ÚS 298/2020, nález ÚS SR IV. ÚS 139/2021 - 81 z 13. júla 2021, či nález ÚS SR II. ÚS 43/2022 z 24. mája 2022.

10. V nadväznosti na vyššie uvedené tak súdu prvej inštancie neostávalo iné než sťažnosťou napadnuté uznesenie vyššej súdnej úradníčky podľa § 250 ods. 2 CSP zrušiť a vec jej vrátiť v celom rozsahu na ďalšie konanie. Úlohou vyššej súdnej úradníčky v ďalšom priebehu konania tak bude opätovne preskúmať návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy za účelom zistenia zákonných predpokladov na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie.

11. Pokiaľ ide o uplatnený nárok oprávneného na priznanie náhrady trov tohto sťažnostného konania, súd prvej inštancie mu tento nárok s poukazom na § 199e Exekučného poriadku nepriznal. V zmysle uvedeného ustanovenia má totiž oprávnený zastúpený advokátom pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie (do začatia exekúcie) nárok len na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby. Ustanovenie § 199e Exekučného poriadku tak limituje nárok na trovy právneho zastúpenia do začatia exekúcie na „najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby“. Pretože Exekučný poriadok ako zákonný predpis určuje, že oprávnený si do začatia exekúcie môže uplatniť len odmenu za maximálne dva úkony právnej služby, pričom nárok na náhradu trov za dva úkony právnej služby si oprávnený uplatnil už v návrhu na vykonanie exekúcie, súd konštatuje, že nárok na tretí úkon zo zákona nemá. Pritom už z tohto hľadiska nie je pri rozhodovaní významným, akú kombináciu dvoch úkonov právnej služby, ktoré právny zástupca oprávneného v súvislosti s návrhom na vykonanie exekúcie vykonal, zvolí.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (§